

Beste vrienden,

Vooreerst wens ik jullie een gezond en voorspoedig 2011.

Zoals jullie zich ongetwijfeld herinneren werd onze Tijl Uilenspiegel prijs vorig jaar geschonken aan het Davidsfonds van Mazenzele. De bestuurleden van het Davidsfonds Wim Vermeir, Frans Van Rossem en Hilde Bewaert mochten deze prijs als eerste genomineerde in ontvangst nemen. De bijzondere hulde aan wijlen Ben Bewaert deed de betrokkenen, en niet in het minst zijn dochter Hilde, veel deugd.

Misschien toch ook even meegeven dat onze prijs wordt toegestaan aan een persoon of vereniging die zich verdienstelijk heeft gemaakt om het Vlaams karakter van onze gemeente te bestendigen en/of het Vlaams bewustzijn bij de doorsnee Opwijkenaar aan te moedigen.

Dit jaar hebben we geen vereniging maar wel een persoon als genomineerde naar voor geschoven, niemand minder dan Ludwig Van den Broeck. Zijn jarenlange inzet binnen het kader van VZW Heiveld, zijn gedrevenheid, passie en consequent Vlaamse houding als directeur van de Mozaiek (de plaatselijke BLO School) en zijn actieve inzet als voorzitter van de Opwijkse Adviesraad Vlaams beleid waren voor ons meer dan redenen genoeg om de balans zonder enige aarzeling in zijn voordeel te doen overslaan.

Op 13 oktober 1973 werd VVKB Volkskunstgroep Heiveld opgericht in Opwijk. Ludwig werd al snel voorzitter en bezieler van deze culturele vereniging en dit tot op de dag vandaag.

VVKB is de afkorting van Vlaamse Volkskunstbeweging. De benaming op zich zegt genoeg. De doelstelling was en is het ondersteunen, het in stand houden van het Vlaamse erfgoed en het aanmoedigen van vernieuwende tendensen in de Vlaamse volkskunst.

VVKB Opwijk verzorgde in de loop der jaren heel wat buitenlandse optredens, waarbij de groep een actieve rol speelde als voortrekker voor het promoten van Vlaanderen.

Ludwig organiseerde ook grote volkskunst festivals in Opwijk en dit met deelname van buitenlandse groepen.

Pas later ging deze vereniging het volksdansen combineren met de actie radius van jeugdbeweging. Al die jaren bleef Ludwig in deze vereniging een cruciale rol spelen als bezieler en gangmaker. Zijn job als directeur van de plaatselijke BLO school sluit hier naadloos bij aan.

Zorg dragen voor diegenen die het moeilijk hebben om in deze tijden van overheersende productiecijfers en rendabiliteit stand te houden en het doorgeven van socio- culturele waarden aan jongeren zijn taken die zowel door de overheid als de verenigingen moeten ter harte genomen worden. Het is uitgerekend in deze zorg sectoren dat Ludwig sinds jaren een voortrekkers rol vervult. Dit koppelt hij aan een consequent Vlaamse houding. Zijn inzet voor Vlaanderen en het behoud van het Vlaams karakter van onze gemeente geeft hij o.a. vorm door het voorzitterschap waar te nemen van de Opwijkse Adviesraad Vlaams beleid. De voornoemde adviesraad geeft namelijk advies aan de bevoegde schep en het college mbt alle materies die het Vlaams beleid van onze gemeente aanbelangen.

Toch moet mij nog het volgende van het hart, hoe graag ik deze prijs ook gun aan mijn goede vriend Ludwig, zou ik eigenlijk veel liever geen Tijl Uilenspiegel prijs willen uitreiken, het gegeven dat wij dit moeten doen in Opwijk impliceert dat de verfransingsdruk ook onze regio heeft bereikt.

Het spreekt voor zich dat de splitsing van de kieskring BHV hierin nog steeds een cruciale rol speelt.

Zolang de Franstalige top politici kunnen blijven stemmen ronselen in onze kieskring, zullen zij het niet nalaten om ook de belangen van de Franstaligen te verdedigen in de Vlaamse rand en ver daarbuiten.

De splitsing van het kiesarrondissement BHV en het gerechtelijke arrondissement Brussel is en blijft dan ook een prioritaire eis en hopelijk ditmaal echt niet veraf.

Dat Franstalige kandidaten nu voor de federale en Europese verkiezingen stemmen kunnen ronselen in Vlaanderen, terwijl Vlaamse kandidaten dat niet automatisch kunnen in Wallonië, is grof en onrechtvaardig. Het gevolg daarvan is een verdere verfransing van Vlaams-Brabant. Daarom blijf ik erbij dat hiervoor geen Vlaamse prijs moet betaald worden en vraag ik aan onze N-VA mandatarissen om deze vraag indachtig te zijn bij de lopende onderhandelingen.

Graag herhaal ik hier nog even de visie van Bart De Wever, zoals deze werd weergegeven door de pers op 3 december 2009.

"Het wetsvoorstel mbt de splitsing heeft een democratische meerderheid. Zelfs Van Rompuy, president van Europa, heeft het mee ondertekend. Het volstaat om te stemmen. De splitsing van BHV is de toepassing van de Grondwet, het eindpunt van een logica die in 1963 werd goedgekeurd". De Wever wil niet dat BHV wordt meegenomen in het debat over de staatshervorming. De splitsing is volgens hem een "geïsoleerd probleem". De Wever hekelt de Franstalige belangenconflicten en de weigering van de stemming over de voorstellen. "De Franstaligen weigeren een democratische stemming onder Belgen in het parlement. Dat bewijst dat er geen Belgen meer zijn, maar enkel nog Vlamingen en Franstaligen

Sta me toe te eindigen met een vers uit een lied gezongen door de nog niet zo lang overleden Bram Vermeulen en daarbij te verwijzen naar de talloze ónbekende Vlamingen, zowel vrouwen als mannen, die zich belangeloos inzetten voor de Vlaamse zaak, zowel vroeger als nu:

"Ik heb een steen verlegd in een rivier op aarde
Nu weet ik dat ik nooit zal zijn vergeten
Ik leverde het bewijs van mijn bestaan
Omdat door het verleggen van die ene steen
De stroom nooit meer dezelfde weg zal gaan."

We overhandigen deze prijs vandaag aan een gedreven Opwijkenaar en Vlaming in hart en nieren Ludwig Van den Broeck.

Johan Deleu